



DIUMENGE 27 de durant l'any "C" 2 d'octubre 2022

Jesús, al llarg de l'Evangeli, en diferents ocasions, parla de la fe, elogiant a qui s'apropa a Ell demanant quelcom o també recriminant als deixebles la manca de fe que tenen. El fragment de l'Evangeli que acabem d'escoltar avui, ens refereix dues consignes que Jesús hauria dit moltes vegades parlant amb els seus deixebles. Els apòstols demanen a Jesús quelcom, que segur moltes vegades tots li hem demanat: *"doneu-nos més fe"*. Tenir poca fe, demanar augmentar la fe, conèixer més a Jesús. Això és el que preocupa als apòstols. La fe no és una cosa que podem adquirir al mercat. La fe és un do, un regal, quelcom que cal demanar, cultivar i en el que cal perseverar. La fe no s'augmenta des de fora, sinó des de dintre de cada persona. La fe és com una llavor plantada al cor de cadascú. Llavor que cal cultivar, adobar, regar i fer créixer.

Quan demanem més fe a què ens referim? Què volem dir?

- Tenir el convenciment que les nostres vides estan en mans de Déu.
- Tenir una mirada llarga, que no ens quedem en la immediatesa. Que sapiguem veure i descobrir allò que continua invisible.
- Intentar mirar com Jesús. Procurar veure les coses amb els ulls de Jesús. Mirar els altres i tota la vida de la mateixa manera com la miraria Jesús.
- Intentar créixer en la fidelitat a Jesús. Escoltar, fer cas i viure la Paraula de Déu.
- Apuntar-nos al projecte que té Déu per tota la humanitat.

Si tenim en compte totes aquestes coses, estarem avançant en el camí de la fe i del seguiment a Jesús.

A més del tema de la fe, l'Evangeli d'avui ens parla de l'actitud de servei que ens cal a tots. En la paràbola de l'Evangeli, la de l'amo i l'esclau, Jesús ens ofereix una reflexió: nosaltres no hem de voler passar factura a Déu pel que puguem fer. No podem exigir a Déu una cosa determinada perquè nosaltres hem fet tal altre. La nostra vida ha de ser definida pel servei. Un servei dut a terme des de l'estimació i sense reserves. Un servei, tanmateix, ben exigent: *"quan haureu complert allò que Déu us mana direu: som servent sense cap mèrit, no hem fet altra cosa que complir el nostre deure."*

Pau ens deia que la fe és un tresor valuós. No menystinguem, aquest regal que Déu ens ha donat gratuïtament. Avui agrim el do de la fe i que el sapiguem mantenir i fer créixer.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

2 d'octubre de 2022

APRENDRE A VEURE



Aquests dies d'inici de curs estem intentant ressituar les dinàmiques de casa amb els nostres fills per a la seva implicació en les tasques de casa (la veritat és que solen fugir d'estudi i caiem, erròniament, a fer-los-ho tot nosaltres). Després d'una estona de «parlar-ne» els demanem que posessin en un paper a quines tasques es podien comprometre (fins aquí res que no passi en qualsevol família). Però, el que ens va sorprendre va ser que els costava veure quines tasques cal fer. No eren capaços de descriure les mil i una coses que hi ha per fer en una casa.

Potser això mateix ens pot passar en la vida. Igual no arribem a veure la quantitat de situacions que se'ns presenten diàriament per a poder ajudar, cuidar i col·laborar. Potser ens està succeint que no ens impliquem perquè no som sensibles a contemplar les situacions que necessitin de nosaltres. I sense VEURE, és impossible poder ACTUAR.

Tant de bo tinguem present l'Evangeli de "*quan tenia gana i em vas donar menjar, quan tenia set i em vas donar beure, etc.*" adonant-nos de la importància de la part prèvia en actuar: aprendre a veure quines situacions de fam, de set, etc., hi ha al nostre voltant.

Així que, obrim els ulls per a veure i descobrir que hi ha molt a fer. Així és que ENDAVANT!

Agus Couto Picos (<https://pastoralsj.org/ser/3472-aprender-a-ver>)

PREGUEM AMB L'EVANGELI

A voltes, Senyor, la fe se'ns torna difícil
i no ens resulta tan fàcil ser creients.

I és que sovint oblidem que la fe és un do que tu ens regales
i no una conquesta dels nostres esforços i treballs.

Gràcies, perquè amb gran paciència ens recordes que la fe és un do gratuït, i que la nostra tasca és viure-la amb humilitat i tenir cura d'un regal tan gran confiat.

Gràcies, perquè la fe, per petita que sigui, si és autèntica, és capaç de fer grans coses.

Concedeix-nos una fe sincera que sintonitzi amb el teu nom
en pensament, voluntat, cor i vida.

Una fe que no sigui mesura, sinó llavor que arrel·li en el nostre cor.

Que no ens manqui la humilitat necessària per a posar la nostra fe
en servei i anar canviant, amb les nostres humils tasques,
les subtils dictadures d'una societat que no entén de generositat
i gratuïtat i ens ven una felicitat caduca.

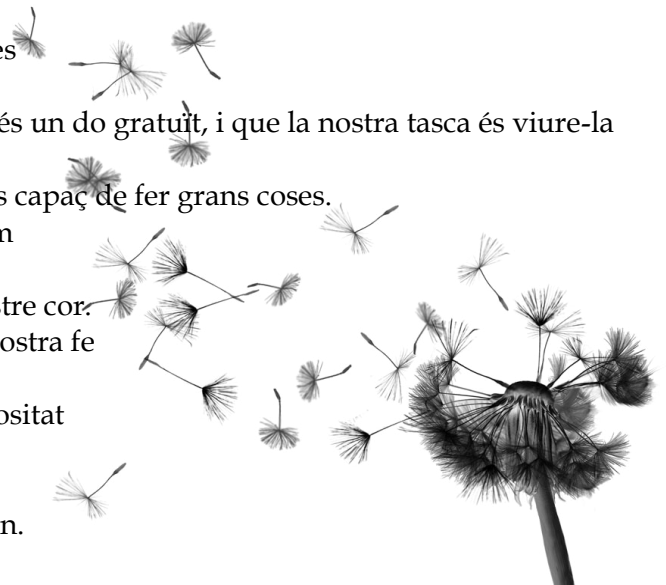
Gràcies per tants gestos senzills i humils

que en el dia a dia van vestint de sentit i d'esperança el món.

Petites llavors que van creixent sense fer soroll.

Gràcies per regalar-nos una fe que és capaç de moure les muntanyes de la nostra vida.

("La missa de cada dia" octubre 2022)





AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

LA CATEQUESI

Aquesta setmana comença la catequesi parroquial: el dimecres i dijous a Santa Maria de 2/4 de 6 a 2/4 de 7; el divendres, pels més grans, a Santa Maria de les 8 a les 9 del vespre. Dissabte de les 10 a les 11 del matí a Sant Pere.

HA REBUT EL BAPTISME:

Laura Martina Ormazabal Planagumà

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Joan Coll Gifra, de 92 anys

Teresa Nou Pulí de 83 anys

EL DÉU AMAGAT

Tenia dotze anys. A casa vivíem modestament, fins i tot amb certa dificultat. Al cantó del carrer Saint-Séverin, a París, hi havia una creperia. Em venia de pas en el camí de tornada cap a casa. Havia reunit suficients diners per a oferir-me la millor crep, ben ensucrada. Un dia, em fico a la cua, davant meu hi havia dues o tres persones. Quan va arribar el meu torn, vaig treure les poques monedes que havia estalviat durant una colla de dies. Però el comerciant, en servir-me la crep, em diu: «Ja està pagat, noi, el senyor que estava davant de teu ha pagat per tu. Jo vaig quedar esmaperdut. Vaig mirar en totes direccions per on podia haver anat aquell senyor, amb l'esperança de veure'l i poder-li donar les gràcies. Em semblava que portava una jaqueta marró a la mà. Finalment, el vaig veure que marxava lluny, a través de la multitud que baixava pel carrer Saint-Séverin en direcció contrària. Caminava tranquil·lament. Ja estava almenys a cent o dos-cents metres. Era massa tard. Només l'he vist d'esquena. Mai vaig saber qui era. Mai va saber qui era aquest nen que estalviava per comprar-se creps. Tampoc he vist mai la seva cara, però, no obstant això, la veig cada dia des de fa 40 anys.

(Charles Delhez: "Si je vous contais la foi" P.104-105)



En les misses del 3 al 9 d'octubre de 2022 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	8 v	Jordi Tarrés Carreras (Aniv.) Tots el difunts;	7 t.	Ànimes
Dimarts	8 v	Comunitat Parroquial	7 t.	Josep Coll
Dimecres	8 v	Lluís Martí	7 t.	Ànimes
Dijous	8 v	Família Butiñà	7 t.	Ànimes
Divendres	8 v	Frederic Corominas i Victòria Ciurana; Antoni Hostench	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Francesc Llinàs Bosch; Jaume Oller Hereu	7 t.	Comunitat Parroquial
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; Francesc Ribas Vilà (Aniv.)	11 m.	Pere Pagès i Jovita Heras
	12	Miquel Rustullet Culubret; Pilar Viñas Reig		
	8 v.	Comunitat Parroquial		